ATILIM

Yıl 4, Sayı 4 (40)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı

1 Nisan 1977

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!

TKP Konferansının, bütün ilerici, yurtsever, demokratik, anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin birliğini sağlama yönünde aldığı kararların yığınlara maledilmesi için savaş!
(1 Mayıs belgilerinden)

Konferans ve yeni ödevlerimiz

TKP Konferansı ülkemizde işçi hareketinin ulusal bağımsızlık, faşizmi yenme, demokratik hakları genişletme savaşımını da kapsayan sınıf savaşımının gelişmesinin zorunlu bir sonucuydu. Bu tarihsel gelişmede TKP'nin Konferansı rastgele yapılmış bir eylem değildir. Bir sonuç olmakla beraber yeni bir aşamanın da başlangıç noktasıdır. Partinin militan kadrosu, Politik Büro'nun 24 Mayıs 1973 kararlarından sonra girişim ve atılımların başarıyle sonuçlanması, işçi sınıfının savaşımının sınıfsal ve ulusal amaçlarına ulaşması için olağanüstü çabalar harcadı. Başarılı bir çalışmada bulundu. Sendikalarda, gençlik ve kadın örgütlerinde, basında, silâhlı kuvvetlerde, köy emekçileri arasında, geride bıraktığımız yaklaşık dört yıl içinde emperyalizme, işbirlikçilere, aşırı gericilere, faşist tırmanışa karşı elde edilen başarılarda – DGM'ne karşı verilen savaşımın başarısında olduğu gibi – katkısı büyüktür. Bu aşamada teorik ve pratik çalışmalar önemli ölçüde birbiriyle ahenkleştirilebilmiştir.

Konferanstan sonra sorun, yeni atılımları örgütlemek, açılan yeni perspektifleri gereği gibi kıymetlendirmek ve yeni başarılara ulaşmakta yoğunlaşıyor. Başta gelen sorunumuz partiyi güçlendirmeye devam etmek. Güçlü bir TKP'nin varlığı Türkiye'de ulusal ve sosyal kurtuluş hareketinin başta gelen garantisidir. Partiyi güçlendirmek sınıf savaşına daha geniş ölçüde katılmak, partiyi bu savaşta işçi sınıfı, emekçi yığınlar arasında daha geniş ölçüde örgütlemekle mümkün olur. Bu aşamada köy emekçileri arasında çalışmaya, işçi-köylü bağlaşıklığını gerçek bir savaşım temeline oturtmaya çalışmanın önemi büyüktür. Demokratik, devrimci bir toprak reformunun koşullarını değişik bölgelere göre kıymetlendirmek gerekir. Legal sosyalist partilerle, burjuvazinin tekelci olmıyan ulusal koluyle yeni koşullara göre diyaloglar kurmak, ayırıcı noktalar değil, birleştirici noktalar üzerinde durmak, mevcut diyalogları geliştirmek, bağlaşıklara dönüştürmek, anti-emperyalist, anti-faşist, demokratik savaşımızın gelişmesini sağlamanın zorunlu koşullarıdır.

Bildiri

Emperyalizmin ideologları, politikacıları, sözlü ve yazılı basını, son zamanlarda sözüm ona «insan hakları» yaygaraları ile Sovyetler Birliği'ne ve bütün sosyalist ülkelere karşı sert ideolojik bir saldırıya geçtiler.

Bu saldırının içyüzü nedir? Sovyetler Birliği'nin, öteki sosyalist ülkelerin yaşamın her alanında elde ettikleri başarılar gittikçe artıyor. Sosyalist ülkeler, işsizlik diye, enflâsyon diye, pahalılık diye birşey bilmiyor. Bu ülkelerde emekçilerin, geniş yığınların demokratik hakları durmadan genişliyor. Çünkü bu ülkelerde insanın insanı sömürmesine son verilmiştir. İnsan haklarının baş düşmanı olan sömürü düzeni, kapitalist düzen kökünden yok edilmiştir. Bu ülkelerde işçi sınıfı, emekçi halk egemendir. Bütün uluslar, halklar, ulusal azınlıklar tam özgürlüğe, eşitliğe kavuşmuştur. Kültür, bilim geniş yığınlara mal olmuştur. Sovyetler Birliği, sosyalist ülkeler, barışı savunmakla, bir atom harbini engellemekle başta gelen insan hakkını, yaşama hakkını savunuyorlar.

Buna karşılık, kapitalist, emperyalist ülkelerde genel bunalım toplum yaşamının politik, sosyal, ekonomik, kültürel, tinsel her alanını kaplıyor. Bu bunalımlar yalnız büyük tekellerin işine yarıyor. Bunların vurgun ve talan olanakları durmadan artıyor. Uluslararası tekeller ağına düşürdüğü ülkeleri amansızca talan ediyor. İşte bu düzeni sürdürmek için barışı, güvenliği torpilliyor, silâhlanma yarışını körüklüyor, kanlı, faşist, azılı gerici düzenleri halklara dayatıyor. Yerel harpler çıkarıyor. Kendi ülkelerinde emekçi yığınlarını sömürüyorlar. Bu sömürüye karşı direnenleri zaman zaman, yer yer kanlı saldırılarla, panzerlerle, gizli polisin provokasyonlarıyle bastırmaya çalışıyor. Kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının kurtuluşunu bastırmak için, faşizmi, Maoculuk gibi, anarşizm gibi sapık akımları örgütlüyorlar.

Söz, örgütlenme, yazı özgürlüğü büyük ölçüde tekellerin, büyük sermayecilerin özgürlüğünden başka birşey değildir.

Bu durumu bütün çıplaklığı ile Türkiye'de görüyoruz. İşbirlikçi, gerici faşist hükümet, egemen çevreler, tekelciler halkımıza amansız bir sömürü ve terör düzeni dayatmışlardır. İşsizlik, yoksulluk, enflâsyon durmadan artıyor. Hükümet, egemen çevreler emperyalizmin de yardımı ile bu düzeni ayakta tutmak için işçi sınıfına, komünistlere, ilerici gençliğe karşı kanlı faşist bir saldırıya geçmişlerdir. Bu saldırılar sonucunda ölenlerin, yaralananların sayısı binlercedir. Valiler hemen hemen hergün ilerici, yurtsever dernekleri kapatıyor. Komünist Partisine konan yasak sürdürülüyor. Halka karşı bu sömürü ve talan politikasını kanlı faşist yöntemlerle yürüten Demirel hükümetinin bakanları son günlerde sosyalist ülkelere karşı emperyalist efendilerinin «insan hakları» korosuna katılmaktadırlar.

İnsan haklarının dostları ile düşmanları ortadadır. Böyleyken bazı kapitalist ülkelerde kimi komünist geçinenler, burjuvazinin bu curcunasına katılmaktadır. Burjuva ideologları bu gibileri kendilerine destek yapıyorlar. Bu gibiler, sosyalist ülkelere saldırmakla kendi ülkelerinde sınıf savaşında burjuvazinin yanında yer almak gibi bir duruma düşüyorlar.

Türkiye Komünist Partisi, proletarya enternasyonalizmi ilkelerine var gücüyle bağlıdır. Türkiye'de ve uluslararası alanda sınıf savaşında burjuvaziye hiç bir zaman ödün vermeyecektir. Emperyalizmin bu saldırılarına karşı savaştan geri durmayacaktır.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

22 Şubat 1977

TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın Yunanistan Komünist Partisi MK organı «Rizospastis» gazetesi muhabirine verdiği demeç

Soru: Türkiye'deki son durum nedir, politik gelişmeler nasıldır?

Yanıt: Memlekette çok yönlü bir bunalım derinleşiyor ve sertleşiyor. Bu bunalım ekonomik, sosyal ve politik alanda kendini gösteriyor.

Gerici egemen çevreler ve onların çatıştırdığı gerici-faşist karması koalisyon hükümeti bu bunalımın içinden sert bir terör ve faşizme tırmanma yöntemleriyle çıkmak çabasındadır. Terör en başta işçi sınıfına, ilerici, yurtsever güçlere yöneliktir.

(Devamı 8. sayfada)

Konferansın kararları ışığında

TKP'nin yeni Programı

TKP MK Politik Bürosu yönetimde önemli değişiklikleri başaran 24 Mayıs 1973 kararlarından sonradır ki, partinin yeni Programını hazırlamak sorununu gereken ciddiyetle ele alabildi. Partinin yeni Program tasarısı bir komisyon tarafından hazırlandı, parti kadrolarına sunuldu ve önerilerle beraber tasarıya son biçim verildi. Parti Konferansının önemli eylemlerinden biri de, işte bu Program'ı onaylamak oldu. Nedir bu Programın özü, temel ilkesel dayanakları? TKP Programının esas amacı Türkiye'de sosyolizmi kurmaktır. Programda aynen şöyle deniyor: *«Ancak sosyalist bir devrim sonucunda temel üretim araçlarının kamulaştırılmasıyla, burjuva devlet mekanizmasının baştan aşağı yıkılmasıyla, proletarya egemenliğinin, emperyalizmin, burjuvazinin saldırılarına karşı proletarya diktatörülüğünün, sosyalist demokrasinin kurulmasıyladır ki, Türkiye ve halkımız her türlü sömürü ve zorbalık biçimlerinden kurtulabilir.»*

Sosyalist devrimi başarabilmek için gereken gücün varlığı, kuvvet dengesinin sosyalizmden yana olması şarttır. Sosyalist devrimi hazırlamak ve geçiş devrini gözönünde tutmak gerekmektedir. Marksizm-Leninizm'in başta gelen öğretilerinden biri budur. Mevcut koşulları gözönünde tutmadan, kuvvetler dengesini hesaplamadan sosyalist devrimı gerçekleştirmeyi istemek, çoğu zaman sonu belirsiz serüvencilikten başka bir şey değildir. Bu gibi bir başlangıcın sonu, çoğu zaman Maoculuğa, anarşizme de varabilir. Esasen son yıllardaki Türkiye devrim tarihi bu gibi örneklerle doludur.

TKP yeni Programını yanlış yorumlayanlar geçiş devrini kapsayan ileri demokratik düzen aşamasını bir strateji olarak kabul ediyor ve «İDD stratejisi», diye TKP'ne mal edilen bir stratejiden söz ediyorlar. Oysa Programı üstünkörü okuyanlar bile derhal görür ki, TKP'nin stratejisi sosyalizmi öngörmektedir. İleri, demokratik düzen ancak, soyalizme açılmakla kendi gerçek niteliğini kazanabilir. Bu da ancak, sosyalist devrimin koşullarını olgunlaştrma döneminde, egemenlik ve iktidarda işçi sınıfının önemli ölçüde katkısının ve ağırlığının bulunmasıyla mümkündür. TKP Programının başlıca özelliklerinden biri de budur. Emperyolizmin, yerli-yabancı büyük tekellerin, büyük toprak beylerinin egemenlik ve iktidarını ortadan kaldırmak, yurtsever güçlerin egemenlik ve iktidarını kurmaktır. Fakat, önemli olan yurtsever güçler içinde işçi sınıfının, emekçi halkın egemenliğine, onların hakettikleri geniş yeri vermektir. Bu yapılabildiği takdirde sosyalizme geçilebilir.

Tüzük

Parti örgütlerinin tartışmaları sonucunda hazırlanan ve programla kaynaşmış olan yeni parti Tüzüğü de Parti Konferansında oybirliğiyle onaylandı. Böylelikle komünistler porti programında belirtilen yakın ve uzak amaçlarını gerçekleştirebilmek için, örgütlenme ve parti yaşamı konusunda Leninci kural ve ilkeleri içeren bu güçlü silâhı «yosal» olarak ellerine aldılar. Şimdi Tüzük, tam anlamıyla bütün komünistlerin önünde eşit olduğu, bütün parti üyeleri için bağlayıcı olan, komünistlerin birliğini sağlayan «çelik disiplinli devrimci parti»mizin Anayasa'sı durumuna geldi.

Partimizin Tüzüğü, Lenin'in kurduğu yeni tipten parti öğretisinin ilkelerini içeriyor. Leninci yeni tipten parti nedir?

1. İşçi sınıfının bilinçli savaşkan öncü koludur. 2. Örgütlü öncü koludur. 3. En yüksek dereceli sınıfsal örgüttür. 4. Enternasyonal öz taşır. 5. Üye, organ ve örgütlerinin ideolojik ve örgütsel birliğine dayanır. 6. Onun örgüt yapısında ve burjuvaziyi yıkmak için yürüttüğü eylemlerde en temel ilke demokratik merkeziyetçiliktir.

Bu Leninci yeni tip partinin ilkeleri üzerine kurulmuş TKP Tüzüğünün gösterdiği görev ve haklara titizlikle bağlı kalmak – hele bugünkü illegal çalışma koşullarında – yapılan eylemlerin başarıyla sonuçlanmasının, parti politikasının doğru ve aynı zamanda yaratıcılıkla uygulanabilmesinin başta gelen koşuludur.

Parti Tüzüğü'nün isteklerine uymak, onlara bağlı kalmak aynı zamanda partinin sınıfsal ve devrimci özünün korunmasında, sağ ve «sol» sapmaların önlenmesinde başlı başına bir güvencedir. Bu nedenle parti örgütleri her parti üyesinin Tüzüğün içerdiği ilkeleri doğru anlayabilmesi ve benimsemesi için titizlikle çaba göstermelidir. Aynı şekilde parti üyeleri ve alt organlar parti tüzüğüne uyulup uyulmadığı konusunda titizlik göstermelidirler. Hiç şüphesiz ki, bugün partimizin içinde bulunduğu koşullarda bunları uygulamak oldukça zordur, fakat zorunludur. Çünkü «çelik disiplinli devrimci parti»yi yarotabilmenin başka bir yolu yoktur.

TKP, ilerici, yurtsever gençlik ve öğrenci hareketini destekler, işçi sınıfımızın, halkımızın kurtuluş savaşımı ile örer. İşçi, emekçi, köylü gençliğin de örgütlenmesine önem verir. Bu örgütlerin ilerici enternasyonal kuruluşlarla bağlanmasına çaba harcar.

(Platform tezlerinden)

Çelikleşen birlik

TKP'nin ideolojik ve örgütsel Leninci birliğinin güçlenmesinde tarihsel bir aşama olan Konferansın kararlarında, parti yönetiminin, Merkez Komitesi'nin, Politik Büro'-nun ve Genel Sekreterin onaylanması da vardı. Konferansa katılan delegeler, bütün kararları olduğu gibi, partinin yönetimini, onun Markşçı-Leninci politikasını da oybirliğiyle onayladılar.

TKP'nin Konferansında yönetim organlarının onaylanmasıyle, Türkiyeli komünistler emperyalizme, işbirlikçi burjuvaziye karşı savaşta yeni ödevlerin gerçekleştirilmesi için parti Merkez Komitesi'nin çevresinde daha sıkı kenetlendiler. Konferansa katılanlar, parti yönetimine duydukları güveni Konferansa verdikleri raporlarda ve sürekli alkışlarla dile getirdiler. Kararlı tutumuyle bütün demokratik, ilerici, yurtsever güçlerin eylem birliğini sağlama savaşında geniş, politik bir açılmanın yolunu çizen bu yönetimle, savaş alanında yeni ödevlerle göreve başlamaya hazır olduklarını gösterdiler.

TKP, demokratik santralizm ilkeleri üzerine kurulmuştur. Alt üste, azınlık çoğunluğa bağımlıdır. Unutmamak gerek ki, biz, illegal koşullarda çalışmak zorunda olan bir partiyiz. Bunun için de gizlilik döneminde demokratik santralizm ilkelerini koşullara göre uygulamak zorundayız. Kuşkusuz bu koşullarda merkeziyetçilik ağır basacaktır. Bu da tüm üyelerin parti yönetimine güven duymasıyle sıkısıkıya bağlıdır. Konferansa katılan bütün delegeler kararlı tutumlarıyle bu gerçeği bir kez daha vurguladılar, güven duygularını somutlaştırdılar.

Demokratik santralizm Leninci sıkı bir disiplin gerektirir. TKP, gizlilik koşullarında da, koşullar el verdiği kadar, demokratik santralizm ilkeleri çerçevesinde parti sorunlarını kadrolarıyle görüşmek, aydınlatmak, onların görüşlerini almak çalışmalarına her zaman özel bir önem vermiştir. Partinin yeni programının hazırlanmasında kollektif bir çalışmanın yürütülmesi, Konferans bileşiminin parti örgütlerini bütünüyle temsil etmesi ve Konferans belgelerinin geniş ölçüde tartışılması porti içi demokrasinin somut örnekleridir.

Partimizin bu görkemli forumunun başarıyle sonuçlanması, yönetim organlarının oybirliğiyle onaylanması, TKP'de tepeden inme «santralizme», keyfi «santralizme» yer olmadığının en somut kanıtıdır. Yönetimle parti kadroları arasında çelikleşen birlik ve beraberliğin somut örneğidir.

1 Mayıs belgileri

- *1 Mayıs işçi sınıfının ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm için uluslararası savaş ve dayanışma günüdür!*
- *Sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzeni devrimci yoldan kurmak için ileri!*
- *Soyguna, sömürüye son! Eli kana bulanmış Demirel hükümetini devirmek başta gelen görevdir!*
- *Seçimlerde gerici-faşist güçleri yenilgiye uğratmak, işçi sınıfının, emekçi yığınların ve ulusun büyük çoğunluğunun ileri demokrasi savaşı yolunda elverişli koşullar yaratmak için savaş! Tüm yurtsever, demokratik güçler bu amaca ulaşılması için seçimlerde güç ve eylem birliği yapmalıdırlar!*
- *Seçimlerin demokratik bir ortamda yapılması için devlet aygıtının faşistlerden temizlenmesi, faşist yuvaların dağıtılması, 141 ve 142'inci maddelerin ve TKP üzerindeki yasağın kaldırılması, seçmen yaşının 18'e indirilmesi, yurt dışındaki işçilere oy hakkı tanınması ve faşist eylemlere katılmamış, demokratik özgürlüklerden yana güçlerden bir seçim hükümetinin kurulması için savaş!*
- *Işçi sınıfının birliği için savaş! Işçi hareketi sarı sendika ağalarından temizlenmelidir. Işçi sınıfının sendikal ve politik haklarını budayan yasa ve yasaklar kaldırılmalıdır! Referandum yasalaşmalıdır!*
- *Genel grev, işsizlik sigortası, ekonomik haklar uğrunda savaş!*
- *Işsizliğe, pahalılığa, enflâsyona son!*
- *Gerçek bir toprak reformu ve köy emekçilerinin demokratik hakları için savaş! Işçi-köylü bağlaşıklığını daha da pekiştirelim!*
- *Bugünkü baskı ve sömürü düzenini maskelemek için körüklenen anti-komünizme ve emperyalizmin ideolojik saldırılarına karşı savaş!*
- *Ilerici yurtsever gençliğin işçi sınıfıyla bağlaşıklığının güçlenmesi için ileri! Gençliğe can güvenliği, eğitim özgürlüğü ve mesleksel eğitim için savaş!*
- *Emekçi kadınların evde ve yaşamın politik-sosyal her alanında tüm demokratik haklarına kavuşması ve aşağılanmaktan kurtulması için savaş! Eşit işe, eşit ücret! Analığın korunması için savaş!*
- *Bütün ulusal azınlıklar, özellikle Kürt halkı üzerindeki ırkçı, şoven baskıların kaldırılması için savaş!*
- *Yurtsever subayların, erlerin yeri halkımızın yanındadır. Anti-faşist, anti-emperyalist cephenin içindedir!*
- *Topraklarımızdaki NATO ve Amerikan üslerinin kaldırılması için savaş! Emperyalizmin saldırı örgütleri NATO ve SENTO'dan çıkmak için savaş!*
- *Dünyada, Avrupa'da ve bölgemizde barış ve güvenliğin güçlenmesi, genel bir silâhsızlanma için savaş!*
- *Büyük komşumuz Sovyetler Birliği, öteki sosyalist ülkeler ve Arap halklarıyle, bütün memleketlerle yakın dostluk ve karşılıklı yarara dayanan ilişkilerin kurulması için savaş!*
- *Bütün sapık akımlara, Maoculuğa, anarşizme ve Troçkizme karşı savaş!*
- *TKP Konferansı ışığında partinin ideolojik ve örgütsel güçlenmesi için ileri!*
- *Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!*
- *Yaşasın 1 Mayıs!*

DİSK 10 yaşında

Türkiye işçi sınıfının sınıfsal ve yığınsal sendikal örgütü DİSK'in 10. kuruluş yıldönümü kutlandı. 1967 Şubatında 30 bin işçinin oluşturduğu bu sınıfsal, yığınsal demokratik sendikal örgüt, bugün yarım milyonu aşkın bilinçli işçiyi saflarında birleştirmiş bulunuyor. İşçi sınıfı sendikacılığının, Amerikan tipi sarı sendikacılığa, işbirlikçi büyük sermayeye ve onun efendisi emperyalizme karşı ardıcıl bir savaşım içinde nicel bakımdan geliştiğini olaylar doğruluyor. Bunların başında tarihsel 1 Mayıs gösterisi ve Devlet Güvenlik Mahkemelerine karşı örgütlü ve yığınsal savaşım gelir. DİSK'in 10'uncu kuruluş yıldönümü böylesi bir gelişme aşamasında kutlandı. DİSK'in gelişme göstermesi karşısında, yerli ve yabancı tekellerin, onların gerici faşist karması hükûmetlerinin ve sarı sendikacı sınıf düşmanlarının da saldırıları yoğunlaşıyor. O nedenle işçi sınıfımız DİSK'in 10'uncu kuruluş yıldönümünü faşizme, işsizliğe, enflâsyona karşı savaş belgisiyle kutladı. DİSK'in 10'uncu kuruluş yıldönümü aynı zamanda enternasyonalist dayanışmanın büyük bir gösterisi olarak işçi sınıfının tarihine geçti. Sovyetler Birliği sendikaları başta olmak üzere, sosyalist Bulgaristan, Polonya, Demokratik Almanya Cumhuriyeti sendikalarının DİSK'le olan kardeşçe dayanışmaları bunu kanıtlıyor. Bu dayanışmayı ve DİSK'i nicel ve nitel bakımdan güçlendirme savaşımı anti-emperyalist savaştan ayrılmaz.

Kongreler ve gerçekler

Şubat ayının sonlarında Türkiye İşçi Partisi'nin ve Türkiye Sosyalist Devrim Partisi'nin kongreleri yapıldı. Bu kongrelerde legal sosyalist partiler yönetimlerinde bazı gelişmeler de açığa vuruldu. Bunlar arasında burjuvazide meydana gelen ayrışmaların ve tekeller dışı kalan ve ulusal nitelik taşıyan bazı demokratik reformlardan yana olan burjuvazinin koluyle bağlaşıklık sorunu ortaya atıldı. Her iki partinin yönetimi de sundukları eylem raporlarında bu konuya geniş yer ayırdılar. CHP'nin tahlilini yaptılar ve burjuvazinin bu koluyle bağlaşıklık gereğini ortaya koydular.

Tekeller dışında kalan burjuvazinin kolu da sömürücüdür. Bu niteliğiyle işçi sınıfına, emekçi halka karşıdır. Emperyalizmle işbirliği tohumlarını varlığında taşır. Ama, bir yandan da büyük tekellerin, emperyalizmin ağırlığını omuzlarında duyar. İç pazar açmak için derebeylik kalıntılarına karşı ve kendi ölçülerine ve sınıfsal çıkarlarına göre, reformlardan da yanadır. Komünistler, burjuvazinin ilerici kolunun bu ileri adımlarını teşvik eder. Onun daha ileriye doğru yönelmesini sağlamaya çalışır. Ama, bir yandan da emekçi halkı uyarır. Gerçek kurtuluş yolunun işçi sınıfının, emekçi halkın egemenliğe yerleşmesiyle açılacağını anlatır.

Legal sosyalist partilerin kongrelerinde tekeller dışı burjuvaziyle somut sorunlar etrafında bağlaşıklık sorununun ortaya konması devrim hareketi için yeni bir kazanımdır. Özellikle, TİP kongresinde faşist yasaların kaldırılması, TKP'ne serbestçe çalışma hakkının tanınması yönünde yapılan öneriler olumlu, devrim hareketini güçlendirecek niteliktedirler. Ne varki, bugünkü koşullar içinde DİSK'e saldırmaları, tabanla yönetimi birbirinden ayırmaya çalışmaları; sarı sendikacıların, Türk-İş yöneticilerinin, büyük burjuvazinin saldırılarıyle ayni paralele girmeleri yalnız ve yalnız sınıf, sosyalizm düşmanlarına, büyük burjuvaziye yarıyan bir tutumdur.

Komünistler, legal sosyalist partilere karşı tutumlarında gerçekçidirler, diyaloglar, bağlaşıklıklar kurmak sorununu bütün karmaşıklığıyle ele almak ve çözümlemek durumundadırlar. Legal sosyalist partilerin yönetimi ve militan kadrosuyle birleştirici noktalar üzerinde durarak, hataların ilkesel eleştirisini yaparak, ideolojik sorunlarda kesinlikle ödün vermiyerek diyaloglar kurmak, komünistler için çözümlenmesi gereken önemli bir sorundur.

Konferans belgeleri 1.

TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın Parti Konferansı'nda okuduğu MK Raporu

(Özet)

TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaş, konuşmasına şu sözlerle başladı:

«Değerli yoldaşlar, bu konferans, hem memleketin somut durumu açısından, hem uluslararası dönem ve gelişmeler bakımından kendisine özgü bir nitelik taşımaktadır. Bu Konferans, kuşkusuz, partimizin tarihinde TKP'nin ileriye doğru atılımlarında yeni bir aşama, yeni bir dönemeçtir.»

1.

Bilen yoldaş, çağımızın başlıca niteliği, yönü ve eğilimleri üzerine Marksçı-Leninci çözümlemeyi belirtti «çağımız kapitalizmden sosyalizme geçiş çağıdır, ulusal kurtuluş ve devrimler çağıdır» dedi. Yeryüzünde güç dengesinin ilerici güçlerden yana değiştiğini vurguladı.

Bilen yoldaş, okuduğu raporda Türkiye'nin genel durumunu ele aldı. Kapitalist sömürü düzeninin ve gerici, halk düşmanı rejimin bunalımını çözümledi. Bu bunalımın kapitalizmin genel bunalımıyla, içiçe olduğunu belirtti. Bunalımda emperyalizme, NATO'lara bağımlılığın ve ülke içindeki tekelleşme sürecinin rolüne de değinen Bilen yoldaş, bunalımın başlıca nitelik çizgilerini ayrıntılarıyla gösterdi: Kapitalist sömürünün ve emperyalist soygunun artması; enflâsyon ve işsizliğin hızlanması; köy ve kent orta katmanlarının yıkıma uğraması; ulusal bağımsızlığın yitirilmesi; faşizm tehlikesinin belirmesi olgularının altını çizdi. Aynı zamanda, toplumsal çelişmelerin, işçi sınıfıyla burjuvazi arasındaki, ulusun büyük çoğunluğu ile emperyalizm ve işbirlikçi burjuvazi arasındaki, burjuvazinin kendi arasındaki çelişkilerin keskinleştiğini ve sınıf savaşıyla, ulusal bağımsızlık savaşının çitişerek güçlendiğini belirtti.

Bilen yoldaş raporunda görev: «emperyalizmin memleketimizdeki hegemonyasını yıkmak, onu topraklarımızdan kovmak, emperyalizme dayanan, ona yurt içinde destek olan gerici çevrelerin, işbirlikçi burjuva ve ağa ikilisinin egemenliğini, erkini devirmek, bunun yerine ileri, demokratik bir düzen getirmektir» dedi.

Devrimci eylemin iç ve dış etkenlerini değerlendiren Bilen yoldaş, «birbirine düşman güçlerin karşılıklı yer alımı süreci hızlanmıştır» dedikten sonra, uluslararası durumun da kökten değiştiğini belirtti. Bunda Sovyetler Birliğinin çözümleyici rolünü önemle vurguladı.

2.

Bilen yoldaş, raporun bundan sonraki bölümünde toplumsal sınıf ve katmanların durumlarını ayrıntılarıyla işledi.

«Yerli ve Yabancı Tekellerin Ortaklığı» başlığı altında Bilen yoldaş şu yargıda bulundu: «İşbirlikçi büyük burjuvazi yabancı, çok uluslu tekellerle, emperyalist sermayelerle bir bütünleşme süreci içindedir.» Burjuvazinin tarihsel gelişme içinde emperyalizmle nasıl işbirliği kurduğunu ve ülkemizin nasıl emperyalizmin ekonomik, askersel ve politik hegemonyasına düşürüldüğünü somut verilerle açıkladı, bu sürecin yıkıcı sonuçlarını da gösterdi.

Küçük burjuvazi, orta katmanlar üzerine değerlendirme yapan Bilen yoldaş, bu katmanların sallantılı durumlarını belirtti, ama onların «ulusal bağımsızlık için, ileri demokratik bir düzen için giden savaşta önemli bir yer tuttuğunu» gösterdi.

«İşçi sınıfı» başlığı altında, işçi sınıfının nicel gelişmesine değindi ve işçi sınıfının örgütlülük, bilinçlilik düzeyindeki gelişime önemle eğildi. Bilen yoldaş, «sendikal hareketin bölünmüşlüğü işçi hareketinin en zayıf yönlerinden biridir. Bu bölünmüşlüğü ortadan kaldırmak savaşı çoktan güncelleşmiştir» dedi. İşçi sınıfının şu son yıllardaki yığınsal eylemlerine, genel greve değinen Bilen yoldaş, şunları söyledi: «Komünistler, parti örgütleri bu yığınsal çıkışlara yalnız katılmakla yetinemezler. Bu çıkışları örgütlemek, onun canevi, yüreği, beyni olmak yükümlülüğünü taşırlar». Bilen yoldaş şu belgiyi öne koydu: «Eylem, girişkenlik, atılım!»

Bilen yoldaş «Köylü hareketi» başlığı altında, köylülüğün toplumsal yapısını çözümledi, partinin bu konudaki görevlerini gösterdi. Köylerdeki topraksız, fakir, orta köylülük, köy burjuvazisi — zengin köylü — ve büyük toprak ve çiftlik sahipleri biçimindeki ayrımlaşmayı somut olarak ortaya koydu. Kapitalizmin gelişmesi süreci ile halâ derebeylik artığı ilişkilerin varlığının sürmesi olgusuna işaret etti Köylerde sınıf savaşının hızlandığını belirtti. Bilen yoldaş şöyle dedi: «Böylesi bir gelişmede işçi-köylü bağlaşıklığı sorunu daha kesin partimizin önüne dikiliyor. Bu ana sorundur.» «Bizim görevimiz, devrimci sınıf savaşı ilkelerini köye yaymaktır. Köylüyü örgütlemektir.» Bilen yoldaş, bu örgütleme işinde, tarım proletaryasının ve onun yanı sıra köy öğretmenlerinin rolüne de değindi. Bu konuda parti çalışmalarının yetersizliğini eleştirdi.

Bilen yoldaş «Ulusal Azınlıklar Sorunu» başlığı altında Kürt halkının «özgürlük, bağımsızlık savaşımına» önemle eğildi. Bu savaşımı «Türkiye işçi sınıfının ileri demokratik bir düzen, ulusal bağımsızlık, barış için yürüttüğü savaştan, sosyalizm için savaştan ayırmıyoruz» dedi. «Ayrı savaşmanın» işbirlikçi burjuva-ağa hükûmetinin ve emperyalizmin işine yaradığını, «Türkleştirme, özümseme politikasını» uygulayan Türk burjuvazisiyle, Kürt kökenli beylerin aynı Meclis'te buluştuklarına dikkati çekti. Ve şöyle devam etti: «Ulusal azınlıklar sorunuyla sürekli uğraşacak, bu işi, savaşımı örgütleyecek önlemleri» alacak bir «MK'ne bağlı büro kurulmalıdır.»

3.

«Cephe Sorunu» başlığı altındaki bölümde Ulusal Demokratik Cephe'nin kime karşı, kiminle birlikte kurulacağı soruları yanıtlandı. Bilen yoldaş, cephenin emperyalizme, NATO'lara, ve «emperyalizmin yurdumuzda dayanağı gerici güçlere, hükûmetlere karşı» kurulacağını belirtti. Cephenin «işçi sınıfı, köylü, orta katmanlar, çıkarları emperyalizmle, işbirlikçi burjuvaziyle, aşırı gerici, cumhuriyet ilkelerine açıktan saldıran çevrelerle karşı karşıya gelmiş olan ulusal burjuvazi»yi kapsayacağını söyledi.

Bilen yoldaş, cepheye girecek toplumsal sınıfların politik alana çıkmış örgütleri üzerinde somut olarak durdu. Ulusal burjuvazinin partisi CHP karşısında TKP'nin tutumunu sergiledi. Bu partinin sağ ve sol kanatlarının var olduğunu belirtti, «savaşta sallantıları da buradan geliyor» dedi. CHP'nin savaşımı kendi, yani ulusal burjuvazinin kontrolü altına almaya çalıştığını, TKP'nin de savaşımda proletaryanın hegemonyası için çalıştığını, kimilerinin «aykırılık» saydıkları bu durumun cephe kurmaya engel olmadığını, belirtti. Nesnel koşulların cepheyi kaçınılmaz kıldığını, ama ulusal burjuvaziyi cepheye çekmenin işçi sınıfının birliğine, TKP'nin güçlenmesine, doğru bir politika izlemesine bağlı olduğunu söyledi.

Bilen yoldaş legal sosyalist hareketle ilgili olarak şöyle dedi: «Partimiz, TİP'le, TSİP'le savaş ortaklığı kurmak olanaklarını, yollarını arıyor.» Bilen yoldaş, bu partilerin TKP ve işçi sınıfının birliği karşısındaki ters tutumlarını da eleştirdi, ancak, bu partilerin yöneticileriyle tabanlarını özdeş saymamak gerektiğini belirtti. Öte yandan TKP'nin bu partilerin kendilerini dağıtıp, ortadan silin-

melerini tek cephe için bir koşul olarak görmediğini söyledi. Bilen yoldaş şöyle dedi: «Her şey, — bu partilerle eylem birliği (redaksiyon) — partimizin gelişmesine bağlıdır.»

Bilen yoldaş bu cephe politikasını izlerken, ideolojik savaşımdan vazgeçilmeyeceğini belirtti. «Marksizm-Leninizmi var gücümüzle savunacağız, Partimizin ideolojik, örgütsel Leninci birliğini daha da kuvvetlendireceğiz» dedi.

Bilen yoldaş, dernekler arasında eylem birliği yolunda gelişmelerin varlığına değindi, «bu gelişmeyi, işçi sınıfının birliği savaşıyla bağlamanın zorunluğunu gösterdi.

Türk-İş başlarına karşı, bu konfederasyonun tabanında çalışmak gerekliliğini vurguladı.

«Demokratik Haklar İçin Savaş» başlığı altında Bilen yoldaş, işbirlikçi burjuvazinin demokratik hakları yok etme girişimlerinden sözetti ve bu girişimlere karşı ilerici güçlerin, özellikle de DİSK'in savaşımına büyük bir değer biçti. — 16 Eylül — Genel Grevini andı.

Bilen yoldaş, genel ve yerel seçimlerin yaklaştığını Konferansta özellikle genel seçimler üzerine yoldaşların düşüncelerini açıklamalarını istedi. Bilen yoldaş, eylem birliği ve işçi-köylü bağlaşıklığı açısından Belediyelerin ve köy muhtarlıklarının önemine değinerek, bu yolda çalışmalara önem verilmelidir, dedi.

Partinin durumu

1.

Genel Sekreter Bilen yoldaş, raporunun ikinci bölümünde parti sorunlarını işledi. Uzun süre TKP'nin Kongre yapmadığını söyleyen Bilen yoldaş şöyle devam etti: «Partimiz, uzunca bir süreç, uyuşuk, beceriksiz kalmıştır. Yığınlardan, politik yaşamdan, savaştan kopuk kalmıştır. Bir bakıma erimiştir. Bu olguyu yalnız nesnel koşullara; burjuvazinin uygulayageldiği yasaklara, sert baskılara, sıkıyönetimlere yükleyemeyiz. Burjuvazinin 55 yıl boyunca sürdürdüğü sert terör partinin gelişmesini engellemiştir. Ama bu, nedenlerin hepsi değildir. Bunun, böylesi bir durumun nedenlerinden biri de partinin genel yönetiminin yeteneksizliğidir. Kimi yöneticilerinin, çoğu kez Leninci çizgiden kaymalarıdır. Böylesi bir durum, sonsuz sürüp gidemezdi.» TKP'nin son üç yıl içindeki atılımına gelince, Bilen yoldaş «bu sağlıklı dönüşümün kendiliğinden olmadığını» belirtti ve şöyle dedi: «Partiyi kör çıkmazdan çıkarmak için Merkez Komitesi Politik Bürosu 24 Mayıs 1973'te çözümleyici kararlar aldı. Partinin yönetiminde değişiklik yaptı.»

2.

Bilen yoldaş bu açıklamadan sonra, Politik Büro'nun ilk iş olarak yeni parti tüzük ve programını hazırladığını, bunları geniş ölçüde tartışmaya sunduğunu, bazı kardeş komünist partilerine verdiğini söyledi. Parti programının bir doğma olmadığını belirtti ve programın daha da geliştirilebileceğini söyledi: «Partinin en yüksek organı Kongre gereken değişiklikleri yapacaktır» dedi.

24 Mayıs kararlarının arasında parti örgütlerini yukardan aşağıya kurma görevinin varolduğunu belirten Bilen yoldaş. bu göreve, o zamanlar işçi sınıfının, ilerici güçlerin ve yurtsever, devrimci gençliğin arasında kümelenen TKP'ne yakın öğeleri, özellikle de yurt dışındaki işçi ve öğrencileri örgütlemekle başlandığını belirtti. «Merkez Komitesi'nin bu — örgütlenme — taktiği doğrulandı» dedi.

Bilen yoldaş, partinin yayın eylemini ayrıntılarıyla ele aldı. Parti Merkez organı «Atılım»ın Leninci işlevlerini, sorunlarını dile getirdi. «Yeni Çağ» dergisinin, uluslararası komünist hareketin partiye sürekli ve somut bir yardımı olduğunu söyledi. Legal yayın alanında partinin etkinliğinin arttığını belirtti.

Bilen yoldaş partinin gelişmesinde ideolojik savaşımın önemini özellikle vurguladı. Parti kadrolarının emperyalizme ve işbirlikçi burjuvaziye aynı zamanda da işçi sınıfına, halkımıza yabancı, partimize düşman ters akımlara karşı savaşım boyunca birçok kez aşınıp yenilendiğini söyledi. «Leninizm, Lenin'in yapıtları (. . .) elimizde en güçlü bir silâhtır» dedi. Ve Lenin'in «Ne Yapmalı?» adlı yapıtını anımsatarak, bu yapıtın kapağındaki «. . . parti kendisini arındırmakla güçlenir» tümcesini aktardı.

3.

«Proleter Enternasyonalizmi» başlığı altında Bilen yoldaş, TKP'nin proletarya enternasyonalizmi ilkelerine her zaman bağlı kaldığını belirtti. Partinin bütün Danışma Konferanslarında, en son Berlin Konferansında yer aldığını, çalışmalara aktif olarak katıldığını, özellikle sosyalist ülkeler komünist ve işçi partilerinin kongrelerinde çağrılı olarak bulunduğunu, kardeş partilerle ikili ilişkilerin geliştiğini söyledi.

Bilen yoldaş, TKP'ne kardeşçe dayanışmada bulunan Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin, Almanya Birleşik Sosyalist Partisi'nin ve Bulgaristan Komünist Partisi'nin adlarını özellikle andı.

Bilen yoldaş raporunda SBKP ve TKP arasındaki bağların önemini özellikle vurguladı. Aynı zamanda SSCB'nin Türkiye halkı ile olan tarihsel dostluğuna ve günümüzdeki çıkar gözetmeyen yardımlarına değindi.

Sovyetler Birliğinin barışçı politikasına, bu politikada Brejnev yoldaşın katkısına değinen Bilen yoldaş, Türk-Sovyet ilişkilerinin gelişmesi yolunda partinin önerilerini, «Dostluk ve işbirliği paktı bağlanması» istemini yineledi. İşbirlikçi burjuvazinin NATO'culuk politikasını, halkımız ve barışın çıkarları açısından eleştirdi.

4.

«Sendikalar-Kadınlar-Gençlik başlığı altındaki bölümde Bilen yoldaş, TKP'nin yığın örgütlerindeki rolünün artması olgusunu ayrıntılı olarak anlattı. «Partimiz geniş gençlik, öğrenci yığınlarını, işçi, köylü, aydın gençliğini örgütleme işine ayrı bir önem veriyor» dedi. «Gençlik hareketinin, partimizin aktif yedek gücü» olduğunu belirtti. İlerici kadın hareketinin gelişimine değinerek «Partimize, atılgan, aktif, bilinçli kadın yoldaşlar, komünistler yetiştirelim» çağrısında bulundu. Bilen yoldaş, «Partinin sendikal çalışmaları övünülecek» düzeydedir dedi. Parti örgütlerinin sendikalarda ve yığınsal eylemlerde, 1 Mayıs ve genel grev'deki etkinliğini, önderliğini vurguladı.

Bilen yoldaş şöyle devam etti: «Legal ve illegal çalışma yöntemlerini uyarlı, uyumlu yürütebilmekte olumlu bir gelişme yeni yeni başlıyor. Parti örgütleri, parti üyeleri yenidir, gençtir. Deneyleri azdır. Kimileri legaliteye, kimileri aşırı gizliliğe kaçıyor.» Bu durumu somut eylemlerle ayarlamak gerek.»

5.

«Parti İçi Düzen» başlığı altında Bilen yoldaş şunları söyledi: «Yoldaşlar, ,Parti içi düzen' nedir? En başta, parti çalışmalarında elişçiliğine-artizanlığa son vermek. İş ve görev bölümünü tüzüğe göre uygulamak. Başı bozuk, gelişi güzel çalışılmaz.» Bilen yoldaş, partinin büyümesiyle birlikte eski çalışma ölçülerinin yetersizleştiğini, tutucu geleneklerin kendiliğinden yıkıldığını belirtti. Ama bu gelişimin kendiliğindenliğe bırakılamayacağını söyledi ve şöyle devam etti: «Artizanlığa son! Kollektif yönetim başka türlü sağlanamaz!» «Partide kollektif çalışmayı yürüteceğiz. Partinin yıkılmaz birliğini daha da güçlendireceğiz. Kardeş partilerle ilişkilerimizi daha örgütlü, daha olumlu yürüteceğiz. Konferansımızı bitireceğiz! Kongreye yeni yeni başarılarla gideceğiz! Yaşasın TKP! Yaşasın SBKP! Yaşasın proletarya enternasyonalizmi! Yaşasın Leninizm!»

(Raporun tümünü «Yeni Çağ» dergisinin Şubat sayısında bulabilirsiniz.)

TKP, silâhlı kuvvetlerdeki yurtsever, anti-emperyalist, demokratik gelişmeyi yakından izler, bu gelişmenin daha da güçlenmesi ve genel devrim süreci içindeki yerini alması için savaşır.

(Platform tezlerinden)

8 Mart

Dünya kadınlarının savaş ve dayanışma günü 8 Mart sosyalist ülkelerde bir bayram günü olarak, kapitalist ülkelerde ise savaş günü olarak kutlandı. Fakat tüm dünya kadınları bu günü, dünya yüzünde emperyalizmin, sömürgeciliğin, savaşların kalkması ve özgür, barışçı bir dünyanın kurulması uğrunda verdikleri savaşımın bilinciyle kutladılar.

Ülkemizde ve yurt dışında emekçi kadınlarımız, 8 Mart uluslararası kadınlar gününü: savaş ve dayanışma bayramını, bu yıl da devrimci bir kararlılık ve dayanışma içinde kutladılar. İlerici Kadınlar Derneği'nin İstanbul Spor ve Sergi Sarayında düzenlediği büyük toplantısı başta olmak üzere, Avrupa Türkiyeli Kadın örgütlerinin anti-monopolist, anti-faşist girişimleri işçi sınıfımızın, devrimci sendikalar ve gençlik saflarındaki bütün çalışmalar bunu kanıtlamaktadır. Milyonlarca emekçi kadınımızın, kızımızın sosyal ezgiden, sömürüden kurtuluşu uğrundaki savaşımı programına alan TKP, kadın-erkek hak eşitliğinin, eşit işe-eşit ücret hakkının emekçi kadınlarımızın tüm sosyal, kültürel, ekonomik haklarının ardıcıl savunucusudur. Demokratik kadın hareketinin gelişip güçlenmesi uğrundaki savaş, gerici-faşist karması hükümeti devirme, emperyalizmi ülkemizden kovma savaşından ayrılmaz.

Ülkede durum

Türkiye'nin olağanüstü ağır ve çelişkili politik bir görünüşü var. Parlamento seçimlerinin, ülkenin politik geleceğini önümüzdeki birkaç yıl için belirleyecek nitelikte olması, çelişkileri daha da sertleştiriyor. Halk arasında iyice yalıtlanan hükümet, egemenliğini açıktan açığa zorbalıkla yürütmeye çalışıyor. Bir yıl içinde 150'den fazla yurtsever öldürüldü. Bu olay, hükümetin halkımıza harp açtığını doğrulayan en somut örnektir. Öte yandan, hükümet ortakları arasında da çıkar kavgaları, boğuşmalar giderek keskinleşiyor. Ama, bu çevreler işçi sınıfına, ilerici-demokratik güçlere karşı saldırıda, anti-komünizmi körüklemede birleşiyorlar. Kanlı terör ve zorbalık, anti-komünizm isterisi, işsizlik, pahalılık, soygun ve vurgunla atbaşı gidiyor.

Bu ortamda başka bir gelişme de gözden kaçmıyor. Amerikan emperyalistleri ve işbirlikçi burjuvazi, temelleri iyice çatırdayan Demirel hükümetini, ordunun başındaki militarist klikle desteklemeye çalışıyor. Orduyu Türkiye'de ve bölgemizde gelişen ulusal, demokratik savaşlara karşı emperyalizmin ve faşizmin yumruğu yapmaya kalkışıyor. Bu amaçla faşist komandoları, Maocu provokatörleri kullanarak kışkırtma ortamı hazırlıyor. Ordu içine komandolar sızdırılıyor. Ordunun silâh depoları kimi yerlerde komandolara açılıyor. Ankara'da, Harp Okulu'nda kümelenen bir grup faşistin 5 Mart günü faşist bir darbe girişiminde bulunmak istemesi, ordunun, emperyalistlere dayanan işbirlikçiler, militarist klik eliyle, sıkıyönetimlerle, halka, işçi sınıfına bütün öteki devrimcilere karşı vurucu güç haline getirilmek istendiğinin açık bir belirtisidir. Bu olay ordu içinde faşist tırmanışın varlığını gösterdiği gibi, işbirlikçi burjuvazinin, militarist kliğin faşist darbe girişimlerine karşı çıkan yurtsever güçlerin az olmadığını da doğruluyor. Partinin son Konferans belgelerinde de belirtildiği gibi, TKP, silâhlı kuvvetlerde yurtsever anti-emperyalist, demokratik gelişmeyi yakından izliyor. Bu gelişmenin daha da güçlenmesi, yurtsever subay ve erlerin genel devrim süreci içinde, anti-emperyalist, anti-faşist cephede gerçek yerlerini alması için savaşıyor.

Lenin köşesi

Devrimci parti çalışması

22 Nisan'da ilerici insanlık yüce Lenin'in 107. doğum yıldönümünü kutlayacak. Lenin'in yapıtları, Lenin'in mirası gericiliğe ve ezgiye karşı, sosyalizm ve barış uğrunda yürütülen savaşımın esin kaynağıdır. «Iskra» gazetesinin 10 Mart 1902'de, yani bundan 75 yıl önce basıldığını bildirdiği «Ne Yapmalı?», Lenin'in en önemli yapıtlarından biridir. Hâlâ güncelliğini yitirmiyen bu yapıtında V. I. Lenin, bilimsel sosyalizmi emekçilerin sosyal aktifliğiyle birleştirmenin yollarını, yeni tip işçi sınıfı partisinin nasıl olabileceğini bunun zorunluğunu, artizanca çalışmalara son verme gerekliliğini işleyip ortaya koymuştur.

Lenin, Parti Konferansımızın da özellikle üzerinde durduğu bu sorunla ilgili olarak şöyle der: *«Artizanlık kavramının içine militanların hazırlıksız oluşlarından başka genellikle tüm devrimci çalışmaların dar alanda, küçük çapta olması, bu küçük çapta çalışmalarla iyi bir devrimci örgütün kurulamıyacağını anlamama, ve sonunda ve başlıcası, bu dar alanda, küçük çapta çalışmayı savunma, bunu özel bir «teori» haline getirme, yani kendiliğinden gelmelik önünde eğilme girer» (Tüm yapıtları, c. 6, s. 104.)*

V. I. Lenin, artizanlığın yerel örgütlerin dağınıklığı, parçalanmışlığı, devrimci konspirasyonun zayıflığı, gericilere karşı savaşımda başarılı olamama, yerel örgütlerde sağlam, sürekli bir kuşaktan kuşağa geçiş olmama anlamına geldiğini söyler. Ve bu durumdan çıkış için şunu salık verir: *«Ancak bir parti içinde birleşme, kaynaşma sistemli olarak yapılacak işbölümü ilkelerini uygulamak ve güçlerimizi korumak olanağı verecektir. Bu da verilen kurbanların sayısını azaltmak, iktidarın baskı ve terörüne, kovuşturmalarına karşı sağlam bir kale kurabilmek için gereklidir. Bizim karşımızda sosyalizm ve demokrasiyi boğmak, ezmek için tüm güçlerini seferber etmiş bulunan muazzam bir devlet mekanizması vardır. Biz, eninde sonunda bu polis devletini yıkacağımıza inanıyoruz. Çünkü halkın gelişmekte olan sağlam güçleri demokrasiden ve sosyalizmden yanadır. Fakat hükümete karşı sistemli savaşım verebilmek için devrimci örgütlülüğü, disiplini ve konspirasyon tekniğini son derece yetkinleştirmeliyiz.» (C. 4, s. 194.)*

Lenin, gerçekten devrimci bir partinin kurulabilmesi için artizanlığa son verilmesini ister. Ve der ki: *«Biz artık artizanlığa son vermeliyiz! Biz artık hep birlikte çalışma yapabilecek, partinin genel programını hazırlayabilecek, partinin taktiğini ve örgüt sorunlarını hep birlikte konuşup görüşebilecek olgunluğa eriştik.» (C. 4, s. 189.) «Günümüzün en ivedi görevi, politik savaşımda sürekliliği, dayanıklılığı sağlıyabilecek devrimciler örgütünü sağlamaktır.» (C. 6, s. 105.)*

1977 bütçesi

220 milyarlık yeni bütçe, işbirlikçi burjuvazi ve hükümetinin parasal plânı, talan ve soygun belgesi olarak yürürlüğe girdi. TKP, komünistler, 19,5 milyar açığı bulunan bu bütçenin sınıfsal özünü, enflâsyonist niteliğini, NATO'cu, harpçi amaçlarını açıklıyarak, ulusun, halkın çıkarlarını savunmuş ve savunmaktadırlar. Aslan payı, NATO SENTO harcamalarına, silâhlanma yarışına ayrılan 1977 bütçesi, işbirlikçi burjuvazinin diktatörlüğünü ve emperyalizmin ağalığını payandalama bütçesidir. 1977 bütçesinde kamu hizmetlerine ayrılan ödenekler, gerçek gereksinmeler karşısında devede kulak bile değildir. Yeni bütçe kabul edildiğinde Türkiye'nin devlet borçları 240 milyar lirayı aşmış, dış ödemeler dengesindeki açık 4 milyar dolara yaklaşmış bulunuyordu. Bütün bu milyarlar ve transfer harcamaları, halkın yaşamını, günden güne güçleştiren, devletin hazinesi ve bütçesini kemiren, tüketen birer olgudur. Bütçede bunlar yansımaktadır. Bu nedenle yeni bütçe, emperyalizme bağımlılık ve bunalım bütçesidir. Bu bütçeyi hazırlıyan gerici-faşist hükümete ve onaylayan partilere karşı savaşta, genel ve yerel seçimlerde halkımız gereken cevabı verecektir.

Konferans ve ulusal sorun

Türkiye'de çeşitli azınlıklar vardır. Bunlar arasında en kalabalık olanı Kürt halkıdır. Ve . ıl ırkçı-şoven baskılar ve zorla «özümseme» politikası Kürt halkına karşı uygulanmaktadır. Bundan ötürü Kürt sorunu asıl ulusal sorun olarak belirmektedir. Fakat bu, TKP'nin diğer azınlıkların sorunlarına eğilmediği anlamına gelmez. Tersine, Komünist Partisi, Türkiye Cumhuriyeti topraklarında yaşayan bütün ulusal azınlıkların demokratik haklarını ve özgürlüklerini sonuna kadar savunmaktadır. Bu Lenin'ci çizgi, Parti Konferansında, gerek Genel Sekreter Bilen yoldaşın Merkez Komitesi adına okuduğu raporda, gerekse diğer Konferans belgelerinde bir kez daha vurgulandı.

TKP, ulusal azınlıklar sorununa ve özellikle Kürt halkının kurtuluşu sorununa büyük bir önem vermektedir. Son Parti Konferansında, Kürt sorunuyla ilgili MK'ne bağlı bir Büro'nun kurulmasının kararlaştırılması, bu gerçeği doğrulamaktadır. TKP, Kürt halkının en doğal haklarını savunagelmiş, burjuvazinin ırkçı terörüne, bölücülüğüne, «özümseme» politikasına karşı kesin ve tutarlı bir çizgi izlemiştir. Parti Konferansında oybirliği ile onaylanan Eylem Programında, Kürt halkının çifte sömürüden kurtulması, kendi yazgısını özgürce belirleme hakkı da savunulmaktadır. Konferans, ulusal azınlıklar sorununu Leninci ilkelerden ve halkların savaş birliğinden hareketle çözümlemiştir. Kürt halkını emperyalizmin, büyük burjuvazinin, toprak ağalarının baskısından kurtarmak, demokratik bir toprak reformunu gerçekleştirmek, dilini, geleneklerini kullanma ve geliştirme hakkına ve bütün özgürlüklere kavuşturmak, Konferansın komünistlerle ilerici-demokratik güçlerin önüne koyduğu ve ardıcıl olarak savunulmasını önerdiği ilkeler arasındadır. Ülkenin birliği, bütünlüğü böyle bir tutumla sağlanabilir. Konferansın bu konuda önemle üzerinde durduğu diğer bir ilke de, Kürt ve Türk emekçileri arasında sömürüye, ulusal baskıya, emperyalizme, faşist tırmanmaya karşı eylem birliği ve kardeşçe bir dayanışma yaratmak, iki kardeş halkı hep birlikte kurtuluşuna ulaştırmaktır.

Büyük İşçi Kurultayı

Federal Almanya'daki işçilerimizin Düsseldorf'ta düzenlediği Büyük İşçi Kurultayı'nda 107 dernek bir araya geldi. Bu Kurultay sonucunda, işçilerimizin ekonomik, sosyal ve politik sorunlarının çözüm yollarını içeren geniş bir program kabul edildi. Bunun da ötesinde, binlerce işçiyi çatıları altında toplayan 60'dan fazla dernek yeni bir Federasyon kurdu: Federal Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu-FİDEF.

Federal Almanya'da, ilerici politik akımların etkisinde bulunan, uyanan partili, partisiz bu işçilerin birliğine nasıl varıldı? Bu sorunun yanıtı, genel olarak işçi sınıfının birliği, ilerici güçlerin birliği sorununu aydınlatıcı olması bakımından önemlidir. Soruyu yanıtlamaya gerici, faşist çevrelerin, Maocu ajanların, goşist bozguncuların ve bunların eli altındaki basının bu Kurultayı hangi yöntem ve taktiklerle bozguna uğratmaya çalıştığını belirlemekle başlamak gerekiyor. İşçi sınıfı düşmanı bu çevreler, daha Büyük İşçi Kurultayı öncesinden başlıyarak anti-komünizmde ve TKP düşmanlığında birleştiler. Fakat, bozguna uğrayan kendileri ve anti-komünist politikaları oldu. Çünkü bu birlik, bilinçsiz bir birlik, kendiliğinden gelme bir birlik değildir. Bu birlik, TKP'nin yürüttüğü çetin savaşın bir sonucudur. Birlik, yurtdışındaki sosyalistlerin ve sosyal-demokratların gerçekleri görmeleri ile sağlanmaktadır. Bugün yurtdışında örgütlü işçilerin büyük bir çoğunluğu TKP'nin, komünistlerin, tüm emekçi halkın çıkarları uğruna yılmadan savaştıklarını biliyor. Çok daha geniş bir çevre, yani henüz örgütlü olmayan işçi yığınları ise, kendilerine anti-komünizmi politika edinenleri, MHP'nin faşist örgütlerini, Kazan gibi din tüccarlarını yakından tanıyor. Bunların gerçekte Batı Alman tekellerine hizmet ettiklerini ve daha fazla döviz talan etmeyi plânladıklarını, işçi sorunlarının çözümüyle ilgilenmediklerini biliyor. Öte yandan, TKP'nin amansız savaşı sonucunda, Maocu ajanlar, goşist bozguncular, ilerici, demokratik örgütlerden, işçi derneklerinin büyük bir kısmından sökülüp atıldılar. Kısacası, birliğin önünde duran anti-komünizm engeli, bölücü çabalar TKP'nin güçlü yumruğuyla yıkıldı.

Yeni kurulan Federasyon içinde birliği koruyabilmenin ve pekiştirebilmenin temel koşulu da anti-komünizme, TKP düşmanlığına, Maocu ajanlara, goşist bozguncülara karşı amansız savaştır. Bu savaşta, demokratik örgütlerin niteliği hiçbir zaman unutulmamalıdır: FİDEF, yurtdışındaki tüm işçilerin ekonomik, sosyal ve politik haklarını savunan, partilerden bağımsız bir yığın örgütüdür. TKP işçi sınıfının politik partisi olarak bu birliğin korunması ve güçlenmesi için sonuna dek savaşacaktır.

Güncel politik çizgimiz

Partimizin Konferansı, onayladığı yeni Programın ışığında, günümüz koşullarında uygulanacak politik çizgiyi saptarken, şunu ön plâna aldı: MC'yi yıkmak, demokratik bir seçim hükümeti oluşturmak için, yığınsal eylemler hazırlamak.

Buna göre, bugünkü faşist tırmanışı yalnız geriletmek değil, ilerici bir atılımla gerici-faşist hükümeti yıkabilmek ve demokratik bir seçim hükümeti kurabilmek için yığınsal eylemler örgütlemek, tüm komünistler için güncel temel ödev oluyor. Bu da ulusal sorunlara, demokratik güçlere Marksist yanaşım, savaşta devrimci ardıcıllık, Leninci özveri istiyor.

Bugün yığınsal eylemler için nesnel koşullar ortada. Ancak bu yetmiyor. Tüm ülke çapında, bütün sömürülen, ezilen katmanların hoşnutsuzluğunu tek yönde kanalize edecek, milyonları savaş alanına çekecek temel öznel etken, Komünist Partisidir, onun güçlenmesidir. Ancak, eylem birliği sağlanmadan, yığınların nabzını elinde tutan bir partinin varlığı da yeterli olmaz. Bu bakımdan TKP örgütlerinin, komünistlerin önünde duran çözümleyici görev, MC'ye karşı olan bütün ulusal güçlerin örgütleri arasında eylem birliğinin sağlanması yönündeki çalışmalarına hız vermektir. Bu alanda belirli başarılar sağlanmıştır. Devrimci işçi sendikaları, yurtsever gençlik örgütleri, ilerici kadın kuruluşları gibi önemli unsurların birçok konulardaki eylem birliği biliniyor. Sosyalistlerin, sosyal-demokratların, bütün yurtsever, demokratik güçlerin anti-faşist, anti-emperyalist savaş alanına daha aktif atılmalarını sağlamak gerek. MC hükümetine karşı eylem birliği, anti-emperyalist ulusal cephe sorunu gibi stratejik bir konudan ayrı ele alınamaz. Bu bakımdan eylem birliğinin ana gücü, belkemiği, işçi sınıfı, ana yönü de işçi sınıfının, emekçi halkın egemenlik ve erkinin gerçekleşmesi için gereken ortamın hazırlanması olmalıdır.

MC'nin yıkılması, demokratik bir seçim hükümetinin oluşturulması için gereken anti-faşist, anti-emperyalist eylem birliğinin burjuva akımlarıyle sınıf savaşının durduğu, ideolojik mücadelenin gevşediği anlamına gelmediğini komünistler akıldan çıkaramaz. Böyle bir sonuç çıkarmak harekette egemenliğin burjuvaziye bırakılmasına, kurtuluş yollarının daralmasına yolaçar.

TKP, Maoculuğun, Troçkizmin, anarşizmin halklara, işçi sınıfının kurtuluş hareketine karşı emperyalizmin müttefiki, saldırı aracı olduklarına inanır. Bu sapık akımlara karşı ardıcıl bir savaş yürütmeyi ulusal ve enternasyonalist bir ödev sayar.

(Platform tezlerinden)

Artizanlığa son!

TKP MK Genel Sekreteri Bilen yoldaş, parti konferansında okuduğu MK raporunda bütün parti organlarına ve örgütlerine «artizanlığa, elişçiliğine son vermeleri» çağrısında bulundu.

Bu çağrı ne anlama geliyor?

Politik Büro'nun 24 Mayıs 1973 kararı gereği örgütlenme çalışmalarına hız verildiği zaman, işçi sınıfının ve yurtsever, devrimci gençliğin arasında TKP'ne yakın öğeler kümelenmekteydi. Parti bunların arasında en yetenekli olanlarını örgütledi. Ama bu kümelenmeler, o güne değin, deyim yerindeyse, birer bağımsız zanaatçı atelyesi gibi çalışıyorlardı. Öyle olunca da, yalnızca güçlerinin yettiği dar alanla yetinmek ve bu alanı tüm savaşımın kendisi gibi görmek eğilimleri boy veriyordu. Şimdi ise, bir büyük fabrikanın özel parçası durumuna gelince eski «artizanlığın» yıkılması, bütün izlerinin silinmesi, fabrika yaşamının, yani parti içi düzenin son derecede ayrıntılı işbölümüne ayak uydurulması gerekiyor. Parti, bu yeni kadroları böylesi bir işbölümünü sağlayarak kendi içinde kaynaştırabilir, parti birliği ancak bu yolla güvence altına alınabilir. «Artizanlığa son!» belgisi birinci olarak bu nedenle günceldir. Ve esas olarak sistemli bir işbölümü gereğine işaret etmektedir.

İkincisi, parti kadroları yeniydi, deneysizdi. Onlar kuşaktan kuşağa aktarılmış savaş geleneklerinden büyük ölçüde yoksun kalmışlardı. Konspirasyon tekniklerine yabancılık, gizli polisin sızmalarına karşı amatörce dayanıksızlık kaçınılmazlıkla kendini gösteriyordu. Bunda deneysizliğin yanı sıra, genç kuşakların üzerindeki burjuva legalizminin ve küçük burjuva serüvenciliğinin birbirini doğuran gevşetici etkileri de rol oynuyordu. «Artizanlığa son!» çağrısı, legal, illegal çalışmaları Leninci stilde uyumlu kılmak, polisin terörüne dayanıklı «devrimciler örgütüne» yaraşır savaşmak zorunluğunu gösterdi.

Üçüncüsü, parti çok kimseyi şaşırtan bir hızla gelişiyordu. Artık partinin «bir bakıma eridiği» dönemlerden kalma yönetim biçimlerine son vermesi gerekiyordu. Parti üst organlarının her alanda ideolojik ve örgütsel önderliği bilimsel bir çalışmayla, rasyonel bir işbölümü ve kollektif yönetimle sağlanmalıydı. Konferans «Artizanlığa son!» belgisiyle bu görevi yerine getirme istemini gösterdi.

Evet! «Artizanlığa son!» Çünkü yeni tipten Leninci parti elişçiliğine dayanan bir atelye değildir. Komünist partisi, görevleri bakımından birbirinden ayrı olarak uzmanlaşmış bir çok örgütten oluşan ve bir tek merkezden uyumlu olarak yönetilen muazzam bir fabrikadır.

(1. Sayfadan devam)

Buna karşı işçi sınıfının öncülüğünde bütün ulusal, demokratik güçler emperyalizme, NATO'ya, yerli işbirlikçilerine, büyük sermayeye ve toprak ağalarına karşı sınıfsal, ulusal bir kurtuluş savaşı yürütüyorlar.

Soru: Bu aşamada partinizin durumu, konumu ve tutumu nedir?

Yanıt: Partimiz, TKP, gerek ideolojik ve gerekse örgütsel bakımlardan bu sınıfsal ve ulusal savaşımın başını çekiyor. Partimizin stratejisi ve taktiği memleketi emperyalizmin, işbirlikçilerinin egemenliğinden kurtarmaya, ileri demokratik bir düzen yaratmaya yöneliktir. Bu amaçla, partinin önünde duran görev, bütün demokratik, ilerici, yurtsever güçleri bir araya getirmek, ulusal demokratik cephede birleştirmektir.

Bunlar, partimizin son Konferans'ında bütün yönleriyle işlendi. Konferans bu amaca ulaşmak için kesin kararlar aldı.

Soru: Anlaşıldığına göre, partinizin yeni bir Konferans'ı yapılmıştır. Bu Konferans'ın yapıldığı yer ve ayrıntıları üzerinde bize bilgi verebilir misiniz?

Yanıt: Partimizin Konferans'ı, Anadolu'nun göbeğinde, Konya ilinde yapıldı. Bütün parti örgütleri, tüzük gereğince Konferans'a katıldı.

Konferansımız, büyük bir başarıyla sonuçlandı. Partimizin Leninci birliği daha da pekişti. Delegeler parti MK'nin raporunu, plâtformunu ve bütün belgelerini tartıştılar ve alkışlarla onayladılar. Partinin yeni Program ve Tüzüğü'nü, MK'nin politikasını ve çalışmalarını oy birliğiyle onayladılar. Konferans MK'ni, Politik Bürosu'nu ve Genel Sekreteri'ni yine oybirliği ile onayladı.

Konferans'ın özelliklerinden biri de partimizin proletarya enternasyonalizmine bağlılığını bir daha ve açıkça belirtmesidir.

Konferans dünya komünist ve işçi hareketinin birliğinin Markşçı-Leninci ilkeler temelinde güçlendirilmesi için partimizin elinden gelen çabayı harcamasını görev olarak belirledi.

Muhabir: Yanıtlarınıza çok teşekkür ederiz, savaşınızda size yeni başarılar dileriz.

I. Bilen yoldaş: Biz de Yunanistan Komünist Partisi'ne çetin savaşında başarılar dileriz.

Kardeş partiler basınında yankılar

«PRAVDA»: Atina'da çıkan «Rizospastis» gazetesi, Türkiye Komünist Partisi Genel Sekreteri I. Bilen'in bir demecini yayınlamıştır. «TKP Türkiye'de demokratik güçlerin birleşmesi için savaşıyor» başlığı altında yayınlanan demeçte. I. Bilen özetle şöyle demektedir: «Memlekette çok yönlü bir bunalım derinleşiyor ve sertleşiyor. Bu bunalım ekonomik, sosyal ve politik alanda kendini gösteriyor. Bu koşullar altında bütün ulusal, demokratik güçler emperyalizme, NATO'ya, yerli işbirlikçilerine, büyük sermayeye ve toprak ağalarına karşı yılmadan savaşıyorlar. Bu savaşın başını çeken Türkiye Komünist Partisi'nin önünde duran görev bütün demokratik, ilerici, yurtsever güçleri bir araya getirmek, ulusal-demokratik cephede birleştirmektir.

Bunlar partimizin son Konferansı'nda bütün yönleriyle işlendi. Konferans bu amaca ulaşmak için kararlar aldı . . .

I. Bilen demecinde, büyük bir başarıyle yapılan Konferansın partinin proletarya enternasyonalizmi ilkelerine bağlılığını tekrar göz önüne serdiğini, partinin önüne, Marksizm-Leninizm ilkeleri temelinde uluslararası komünist ve işçi hareketinin birliğini her bakımdan güçlendirme ödevini koyduğunu belirtmiştir.

«L'HUMANİTÉ»: «Türkiye Komünist Partisi, Türkiye'nin Konya ilinde gizli bir konferans düzenlemiştir. Konferans parti örgütlerinin tekliflerini gözönünde bulundurarak yeni Tüzüğü ve Programı onaylamıştır. TKP'nin Açıklaması'nda işçi sınıfının eylem birliği ve onun tüm demokratik ve onti-emperyalist güçlerle bağlaşıklık sağlaması için gerekli çabalar harcanması istenmekte ve özetle şöyle denmektedir : İktidardaki gerici-faşist karması koalisyonu düşürmek, demokratik bir hükümet meydana getirmek, Türkiye'yi NATO'nun ve emperyalizmin elinden kurtararak ulusal bağımsızlığına kavuşturmak, askeri üsleri ve nükleer tesisleri söküp atmak ve Kürt halkının ulusal haklarını sağlamak gereklidir.»

«NEUES DEUTSCHLAND»: «Türkiye Komünist Partisi, illegal koşullarda, Türkiye'nin Konya ilinde ulusal konferansını yapmıştır. Paris'te çıkan «l'Humanité» gazetesinin belirttiğine göre, Konferanstan sonra yayınlanan bir Açıklama'da, işçi sınıfının birliği ve onun tüm anti-emperyalist güçlerle bağlaşıklığı yönünde çalışılması gerektiğine işaret edilmiştir. Ulusal Konferans yeni Programı ve Parti Tüzüğü'ndeki değişiklikleri onaylamıştır.»

